

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Стара Загора, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20225500500680 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба от Ц. Н. Р., чрез адв.С. Г. - Ч., против Решение № 260047 от 22.07.2022г., постановено по гр.д. № 1494/2020г. по описа на Районен съд – Казанлък, с което се осъжда „Г.-м.“ ООД гр.К. да заплати на Ц. Н. Р. обезщетение за причинени в резултат на настъпила на 27.03.2020 г. трудова злополука, неимуществени вреди, изразяващи се в понесени болки и страдания в размер на 10 000 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането - 27.03.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, като се отхвърля претенцията в частта над 10 000 и до 20 000 лв. като неоснователна; осъжда се „Г.-м.“ООД, гр.К. да заплати на Ц. Н. Р. законната лихва върху сумата 46,40 лв., считано от датата на увреждането - 27.03.2020 г. до 05.08.2020 г.; отхвърля се предявеният от Ц. Н. Р. срещу „Г.-м.“ООД, гр. К. иск с пр. осн. чл. 200, ал.1 КТ за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 46,40 лв. като погасен поради плащане в хода на съдебното производство, присъдени са разноски.

Въззивникът обжалва първоинстанционното решение в отхвърлената му част и в частта за разноските като неправилно. Сочи, че съдът правилно определил злополуката като трудова и, че работникът не бил допринесъл за случването и. Оспорва единствено размера на определеното от съда обезщетение, като счита, че претенцията е основателна, справедлива и би репарирала последиците от злополуката приблизително в пълен обем.

Моли съда да отмени обжалваното решение, в частта с която е намален

иска за неимуществени вреди до 10 000 лв. и да го уважи в пълен размер – 20 000 лв. Претендира за разноски в размер на 1500 лв. за първата инстанция и за разноски за въззивната инстанция.

Въззиваемата страна „Г.м.“ ООД гр.К., чрез адв. М. Д., оспорва жалбата, като неоснователна. Намира претенцията за 20 000 лв. за прекомерна, предвид ниската степен на увреждане и заключението на вещото лице. Пзовава се на заключението на вещото лице по СМЕ и на показанията на св. В., Б. и И.. Моли съдът да приеме, че ищецът е допринесъл за настъпването на трудовата злополука, като е допуснал невнимание и моментна разсеяност. Прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение на въззивника и счита, че следва да бъде намалено до определения в Наредба № 1 от 2004г. минимум.

Моли съда да отхвърли подадената въззивна жалба и да им присъди направените поделото разноски пред въззивната инстанция.

Съдът, като обсъди направените в жалбите оплаквания и становищата на страните, предвид събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Предявен е иск за заплащане на обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди от трудова злополука, с правно основание чл.200 от КТ. Ищецът Ц. Н. Р. твърди, че полагал труд в ответното дружеството по силата на трудов договор №132/05.12,2019 г., на длъжността „разкройчик метал“. На 27.03.2020 г. при изпълняване на възложените му задължения претърпял трудова злополука, при която около 11:05ч, след поставяне на поредния детайл на машина за огъване и нарязване на детайли от метал, последната затиснала ръката му. Вследствие на причиненото увреждане бил откаран в спешна помощ за обработка на фрактурата и оперативно лечение на увредената част на ръката. Работодателят декларирал трудовата злополука в НОИ с Декларация №26/31.03.2020 г., въз основа на която било проведено разследване от ТП на НОИ и издадено Разпореждане №26/08.04.2020 г. с което се приемала декларираната злополука за трудова. Комисията за разследване на трудовата злополука съставила протокол №8/07.04.2020г. В следствие на злополуката търпи болки и страдания в областта на ръката, като интензитета на болката при удара е бил изключително силен. Нарушен бил нормалния захват на лявата ръка, в състояние на неработоспособност бил вече 4 месеца. Ударът в ръката причинил оголване на дистална фаланга на II пръст на лявата ръка и премазване на дисталните две фаланги на III пръст с открита фрактура и луксация на ДИС на същия. Транспортиран бил със служебен автомобил до МБАЛ „Д-р Христо Стамболски“ гр.К., където претърпял оперативна процедура. Лечението в болницата и рехабилитационните прегледи платил сам. След станалата трудова злополука се чувствал непълноценен, усещал болки в увредената ръка, които продължават и до настоящия момент. Счита, че работодателят следвало да понесе пълната отговорност за случилата се

злополука, поради бездействието си по отношението на непровеждане на инструктаж за работа с опасната машина, непроведеното обучение за работа с пресата и за това, че не предоставил безопасни условия на труд съгласно чл.127, ал.1, т.3 от КТ. Твърди, че е млад мъж в трудоспособна възраст и в разцвета на силите на (32год.), увреждането на ръката щяло да го съпътства до края на живота му. Затрудненията в ежедневните дейности, болката в ръката и психическото напрежение все още не били отшумели.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди „Г.м.“ ООД, гр.К. да му изплати обезщетение в размер на 20 000 лв. на основание чл. 200, ал. 1 от КТ за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпените от него болки и страдания в следствие на претърпяната трудова злополука и последиците от нея, както и сумата от 46.40лв., представляваща имуществени вреди, следствие от трудовата злополука за заплатените медицински услуги и консумативи, ведно със законната лихва върху тези суми от датата на възникването на трудовата злополука до окончателното изплащане на сумата.

Ответникът „Г.м.“ ООД, гр.К. оспорва предявените иски като неоснователни. Не оспорва настъпилата на 27.03.2020год. в 11.05 час трудова злополука в цех за метали - трето хале собственост на "Г.м." ООД. Своевременно работодателят подал декларация за трудова злополука.

Комисията по разследването на злополуката съставила протокол №8 от 07.04.2020 год., в който било вписано, че злополуката е станала при допуснато невнимание и моментна разсеяност в процеса на извършване на поредния цикъл от операции по огъване на детайли /скоби за водосток/, пострадалият не е отстранил своевременно пръстите на лявата си ръка от движещите се части на инструмента за огъване /поансон и матрица/. Счита, че с претенцията от 20 000 лева ищецът иска да се обогати за сметка на работодателя си. Твърди, че Р. допринесъл за настъпване на злополуката - бил със слушалки на ушите си и слушал музика по време изпълнение на трудовите си задължения. Във връзка с определяне размера на обезщетението моли съда да вземе предвид, че Р. не полага никакви грижи за семейство, не е женен и няма деца, за които да се грижи и издържа.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените иски като неоснователни и недоказани.

За да постанови решението си, Казанлъшкия районен съд е приел за установено от фактическа страна следното: Със срочен трудов договор №132/05.12.2019 г., със срок за изпитване 6 месеца, считано от 06.12.2019 г. ищецът е заемал длъжността „разкройчик метал“ в „Г.м.“ ООД, с място на работа - гр. К., ***. От показанията на св. С.В. и св. Т. Д., съдът е установил, че ищецът е изпълнявал трудовите си задължения на две работни места - едното в цеха на дружеството, а другото - в склада на дружеството. На 27.03.2020 г. Ц. Н. Р. е бил на работа редовна смяна, с работно време от 08:00 ч. до 12:00 ч. и от 13:00 ч. до 17:00 ч. Наредено му е било да извършва огъване на скоби за водосток на преса ексцентрична, находяща се в цеха на дружеството. От показанията на св. С.В. и св. Н.И. съдът е приел, че за

подаване на детайлите (скоби за улуси) има осигурен от работодателя ръчен инструмент — щипци за подаване на детайлите, но подаването на детайлите с ръка според работодателя е по-лесно. В деня на злополуката на работното място на ищеца е имало щипци за подаване на детайлите. От показанията на св. Н.И., съдът е установил, че по време на изпълнение на задълженията си на 27.03.2020 г. Ц. Р. е бил със слушалки с кабели на ушите. Извършваната от него дейност е свързана с физически риск за здравето. Отделяният шум при работа на пресата създава опасност за физическото здраве и конкретно за ушите на изпълняващия дейността. Съдът е счел, че по делото не са представени доказателства за извършена оценка за риска на работното място и какъв е рискът за ушите и ръцете под китките на ищеца от изпълняваната от него дейност. Според съда, работодателят не е определил като необходими лични предпазни средства наличието на ръкавици с метални нишки и шумозаглушителни тапи или др. средство с подобно предпазно действие, както и че ЛПС като ръкавици с метални нишки и шумозаглушителни тапи на ищеца не са предоставяни. Поставянето на слушалки в ушите при липсата на доказателства, че ищецът е включил тези слушалки към устройство, несвързано с изпълняваната от него дейност /мобилен телефон напр./, съдът е възприел като естествена защитна реакция на ищеца от вредите, причинявани от отделяния от пресата шум.

Според районния съд е безспорно, че ищецът е взел поредният детайл с ръка, заложил го е в матрицата за огъване и е стартирал процеса на огъване, посредством педал. От показанията на св. М.Б., съдът е приел, че ищецът неволно е натиснал педала, преди да отдръпне ръката си от пресата, при което пръстите на лявата му ръка са останали между поансона и матрицата. Вторият и третият пръст на лявата му ръка са били затиснати. Ищецът е приет за лечение в болницата в гр. К.. Ц. Р. е имал неплатени здравни осигуровки, от които по молба на майката на ищеца, св. С.В. - работодател е заплатил 300 лв. след което е приспаднал тази сума от заплатата на Р.. Обезщетение от работодателя не е предоставено на ищеца.

Въз основа на декларация, подадена от работодателя е съставен Протокол за трудова злополука №8/07.04.2020 г. и с Разпореждане №26/08.04.2020г. на НОИ, ТП Стара Загора, на основание чл. 60, ал.1 от КСО декларираната от ответника злополука е приета за трудова по смисъла на чл. 55, ал.1 СК.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза, с вещо лице д-р М.С., след направения преглед и ренгенографии, според районния съд е уточнено травматичното поражение, претърпяно от ищеца и последния е хоспитализиран в ортопедично отделение в МБАЛ гр. К. около 12,30 ч. на 27.03.2020 г. с диагноза: Конквасацио фаланге II - III дигити III, ет фаланге III дигити II манус синистра. Налице е било оголване на дисталната фаланга на II пръст на лявата ръка, с липса на меки тъкани от пулпата и премазване на дисталните две фаланги на III пръст, с открита фрактура и луксация на ДИС на същия. Дисталната фаланга е била без меко тъканно покритие и се

наложило тя да бъде скъсена и покрита с останали след травмата кожни ламба. Фрактурите на двата пръста и луксацията на дисталната интерфалангиална става на III пръст са били фиксирани с Киршнеровите игли. Извършен е шев на изтръгнатото екстензорно сухожилие на II пръст към дисталната фаланга. Направено е адаптиране и шев на мекотъканните ламба на III пръст. Поставена е стерилна превръзка. През следващите дни са извършвани стерилни превръзки и при подобрене на локалния статус на 03.04.2020 г. е дехоспитализиран. Назначени са препоръки за амбулаторни превръзки, за снемане на конците на 12-ия следоперативен ден и за премахване на Киршнеровите игли след 4 седмици. Назначени са 2 контролни прегледа в рамките на 30 дни. Киршнеровите игли са извадени на 08.05.2020 г. Необходимо е след изваждане на иглите да се правят лечебни бани за период от 40-60 дни и да се предприемат рехабилитационни мерки за раздвижване на дисталната интерфалангиална става и при двата увредени пръста.

Увреждането на ищеца по отношение втория пръст е трайно. Скъсяването на дисталната фаланга на показалеца с 1/3 до 1/2 от нормалната ѝ дължина, откъм върховата и част съвсем малко променя функцията на захват на лявата ръка на ищеца. II-рия пръст на ищеца ще остане пожизнено по-къс от нормалната дължина, което идва от скъсената дистална фаланга. Чувствителността на върха на пръста ще бъде по-слаба. Движенията в ДИС на този пръст ще бъдат леко ограничени.

Смазването на дисталната фаланга на показалеца с откъсване на покривната кожа на върховата част на фалангата е силно болезнена травма. В острия момент тя трудно се копира с аналгетици и продължава до локалното анестезиране по повод на хирургичната обработка. След изтичане на действието на локалния анестетик /2ч./ болката отново се изяснява със същата сила. Започва да отслабва след 24 ч. от травмата и постепенно намалява в период за 15-я до 20- я ден. След този период е възможно да се започне раздвижването на интерфалангиалните стави. Оттренирането на допир с тези пръсти за интервал от 1-2 месеца е съпроводено с много силна болка, която дори само при допир на върховата част на пръста се усеща като бодаж. Интензитетът на болката при травмата, която е претърпял Ц. Р. е силен още от острия момент и продължава с бавно затихване до 2 - 2,5 месеца. Начините на скъсяване на показалеца и трети пръст на лявата ръка са в много малък размер и не оказват влияние на захвата с лявата ръка, но е налице намалена мощ на захвата - умерена степен затормозен захват. Увреждането не пречи на ищеца да пише.

Възстановителният период по отношение на такава травма на третия пръст видно от заключението на СМЕ, трае около 3 месеца и половина, но по отношение на травмата на ищеца към 05.05.2020 г. е оформена некроза на дисталната фаланга на трети пръст, което е наложило ампутация на некротичната част от пръста, от което като резултат третият пръст на лявата ръка на ищеца ще бъде по-къс пожизнено с липса на дистална фаланга.

От показанията на св.Т.М. Д. и св. М.Г.Б. съдът е приел, че ищецът е левичар, т.е. служи си по-добре и употребява за повечето ежедневни дейности лявата си ръка. След като излязъл от болницата не е можел сам да се обслужва особено при посещение на баня и тоалетна. Разчитал е на помощ на майка си, въпреки че е живеел отделно. Тя е сменяла и превръзките му около 2 седмици, защото ищецът е изпитвал страх от правенето на превръзките. След злополуката се е хранел с дясната ръка. Покривал е лявата ръка с торбичка, за да не се зацапва превръзката. Спял е през деня, нощем не е можел да спи, болката е била по-голяма през нощта. През зимата пръстът му се е подувал повече, пръстите му са ставали синьо-лилави, пиел е лекарства за това. Емоционалното му състояние не е било добро, отразявало се е на съня му, въпреки приеманите за болката медикаменти. Притеснявал се е как ще продължи да живее с този недъг, защото е трябвало да си намери в бъдеще подходяща работа. Имал е ограничено движение в лявата ръка, не е можел да си сгъне пръста. След изваждане на фалангата, отново не е можел да си сгъва средния пръст. Напуснал е работното си място и си е потърсил работа при св. Б., който е отказал, тъй като работата в автомивката е силова, държи се паростуйка и трябва силно да се стиска, а ищецът не може да си стисне ръката в юмрук. Научил се е да пише с дясната ръка. Ищецът се е притеснявал, че ръката му изглежда зле и не му служи.

При така приетите за установени факти и обстоятелства първоинстанционния съд е приел предявения иск за неимуществени вреди за частично основателен за 10000 лв., в която част го е уважил, а в частта до 20 000 лв. го е отхвърлил. Трудовата злополука, настъпила на 27.03.2020 г. е установена по надлежния ред определен в чл. 57 и сл. от КСО и Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки с влязъл в сила индивидуален административен акт - Разпореждане №26/08.04.2020 г. Същата настъпва в срока за изпитване, три месеца след като ищецът е започнал работа при ответника. Ищецът е имал повече от едно работни места - такова в „цеха“ и такова в „склада“. Доказателства за проведен инструктаж на двете работни места по делото не са представени. В резултат на злополуката, ищецът получава трайно травматично увреждане. Кожата на 2 и 3 пръст на лявата ръка е зараснала, останали са едва забележими раневи цикатрикси/белези/. Показалецът /II пръст/ е по-къс, скъсен на ниво основата на нокътя, така, че е налице нокът, но дисталната фаланга е с дължина 1,7 см. Травмата е пожизнена. Чувствителността на върха на пръста е по-слаба. Движенията в ДИС на този пръст са леко ограничени. Увреждането на III –ти пръст на лявата ръка, следствие на злополуката се изразява в премазване на дисталните фаланги с открита фрактура и луксация на ДИС на същия, но следствие настъпили след злополуката усложнения /некроза/ прераства в трайно травматично /пожизнено/. Пръстът е върхова ампутация/част от дисталната фаланга/ като от фалангата са оставени 7-8 мм. Скъсяването на дисталната фаланга на показалеца с 1/3 до 1/2 от нормалната и дължина, откъм върховата ѝ част

променя функцията на захват на лявата ръка на ищеца съвсем малко. Захватът е с намалена мощ и непълен.

Отговорността на работодателя може да се намали, само ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. Първостепенният съд е приел, че не се установява работникът да е извършвал възложената му работа при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност.

По отношение на размера съдът е намерил, че за обезщетение на причинените на ищеца болки и страдания справедливото обезщетение възлиза на стойност 10 000 лева. Отчел е, че на ищеца са причинени значителни по степен болки и страдания за един некратък период, включително претърпените хирургични интервенции. Интензитетът на болката при травмата, която е претърпял Ц. Р. е силен още от първия момент и продължава с бавно затихване до 2 — 2,5 месеца. Скъсяването на дисталните фаланги на двата пръста на по-важната за него ръка /лявата/ макар и малко променя функцията на захват -той е непълен и с намалена мощ. Това състояние е пожизнено, то създава и ще създава на ищеца неудобство и затруднения до края на живота му. Затрудненията се изразяват в ограничаване на видовете дейности, които ищецът след травмата е способен да извършва.

Въззивният съд, след като подложи на самостоятелна преценка доказателствата и обсъди защитните тези на страните, при съблюдаване на очертаните с въззивната жалба предели на въззивното производство, намери за установено следното:

По установената фактическа обстановка от районния съд, страните не спорят. Доколкото липсва предявена въззивна жалба от работодателя, в настоящото производство не следва да се обсъжда възражението му в отговора на въззивната жалба за допусната груба небрежност от страна на работника.

Във въззивната жалба се излагат съображения единствено досежно определения от съда размер на присъденото обезщетение за обезвреда на причинените на ищеца неимуществени вреди в резултат на настъпилата на 27.03.2020г. трудова злополука.

С заключението на съдебно-медицинската експертиза по делото е установено травматичното поражение, претърпяно от ищеца на 27.03.2020 г. Налице е оголване на дисталната фаланга на II пръст на лявата ръка, с липса на меки тъкани от пулпата и премазване на дисталните две фаланги на III пръст, с открита фрактура и луксация на ДИС на същия. Дисталната фаланга е без меко тъканно покритие и се е наложило тя да бъде скъсена и покрита с останали след травмата кожни ламба. Фрактурите на двата пръста и луксацията на дисталната интерфалангиална става на III пръст са били фиксирани с Киршнеровите игли. Извършен е шев на изтръгнатото екстензорно сухожилие на II пръст към дисталната фаланга. Направено е

адаптиране и шев на мекотъканните ламба на III пръст. Поставени са стерилни превръзки и при подобрене на локалния статус на 03.04.2020 г. ишецът е дехоспитализиран. Назначени са препоръки за амбулаторни превръзки, за снемане на конците на 12-ия следоперативен ден и за премахване на Киршнеровите игли след 4 седмици. Назначени са 2 контролни прегледа в рамките на 30 дни. Киршнеровите игли са извадени на 08.05.2020 г. На 05.05.2020г. е установена некроза на дисталната фаланга на III –ти пръст, поради което се е наложила хирургична обработка – ампутация на дисталната фаланга на III –ти пръст на лява ръка, превръзка и рехабилитация и продължаване на временната нетрудоспособност до 12.07.2020г. вкл.

Увреждането на ишеца по отношение втория пръст е трайно. Скъсяването на дисталната фаланга на показалеца с 1/3 до 1/2 от нормалната ѝ дължина, откъм върховата и част съвсем малко променя функцията на захват на лявата ръка на ишеца. Увреждането на ишеца - загубата на дистална фаланга само на II,III или IV пръст определя 5 % намалена трудоспособност. II-рия пръст на ишеца ще остане пожизнено по-къс от нормалната дължина, което идва от скъсената дистална фаланга. Чувствителността на върха на пръста ще бъде по-слаба. Движенията в ДИС на този пръст ще бъдат леко ограничени.

Смазването на дисталната фаланга на показалеца с откъсване на покривната кожа на върховата част на фалангата е силно болезнена травма. В острия момент тя трудно се копира с аналгетици и продължава до локалното анестезиране по повод на хирургичната обработка. След изтичане на действието на локалния анестетик /2ч./, болката отново се изяснява със същата сила. Започва да отслабва след 24 ч. от травмата и постепенно намалява в период за 15-я до 20- я ден. След този период е възможно да се започне раздвижването на интерфалангиалните стави. Оттренирането на допир с тези пръсти за интервал от 1-2 месеца е съпроводено с много силна болка, която дори само при допир на върховата част на пръста се усеща като бодаж. Интензитетът на болката при травмата, която е претърпял Ц. Р. е силен още от острия момент и продължава с бавно затихване до 2 - 2,5 месеца, съгласно заключението на съдебно-медицинската експертиза. Начините на скъсяване на показалеца и трети пръст на лявата ръка са в много малък размер и не оказват влияние на захвата с лявата ръка, но е налице намалена мощ на захвата - умерена степен затормозен захват. Увреждането не пречи на ишеца да пише.

Възстановителният период по отношение на такава травма на третия пръст видно от заключението на СМЕ, трае около 3 месеца и половина, но по отношение на травмата на ишеца към 05.05.2020 г. е оформена некроза на дисталната фаланга на трети пръст, което е наложило ампутация на некротичната част от пръста, от което като резултат третият пръст на лявата ръка на ишеца ще бъде по-къс пожизнено с липса на дистална фаланга, с което се е удължил и възстановителния процес до около 4 месеца.

От показанията на св.Т.М. Д. и св. М.Г.Б. се установява, че ишецът е

левичар, служи си по-добре и употребява за повечето ежедневни дейности лявата си ръка. След като излязъл от болницата не е можел сам да се обслужва особено при посещение на баня и тоалетна. Разчитал е на помощ на майка си, въпреки че е живеел отделно. Тя е сменяла и превръзките му около 2 седмици. След злополуката се е хранел с дясната ръка. Покривал е лявата ръка с торбичка, за да не се зацапва превръзката. Спял е през деня, нощем не е можел да спи, болката е била по-голяма през нощта. През зимата пръстът му се е подувал повече, пръстите му са ставали синьо-лилави, пиел е лекарства за това. Емоционалното му състояние не е било добро, отразявало се е на съня му, въпреки приеманите за болката медикаменти. Притеснявал се е как ще продължи да живее с този недъг, защото е трябвало да си намери в бъдеще подходяща работа. Имал е ограничено движение в лявата ръка, не е можел да си сгъне пръста. След изваждане на фалангата, отново не е можел да си сгъва средния пръст. Напуснал е работното си място и си е потърсил работа при св. Б., който е отказал, тъй като работата в автомивката е силова, държи се паростуйка и трябва силно да се стиска, а ищецът не може да си стисне ръката в юмрук. Научил се е да пише с дясната ръка. Ищецът се е притеснявал, че ръката му изглежда зле и не му служи.

При така събраните по делото доказателства, въззивната инстанция намира, че получените в резултат на злополуката неимуществени вреди, претърпени от ищеца са изразяват в трайно травматично увреждане. Кожата на 2 и 3 пръст на лявата ръка е зараснала, останали са едва забележими раневи cicatricixи/белези/. Показалецът /II пръст/ е по-къс, скъсен на ниво основата на нокътя, така, че е налице нокът, но дисталната фаланга е с скъсена и е с дължина 1,7 см. Травмата е пожизнена. Чувствителността на върха на пръста е по-слаба. Движенията в ДИС на този пръст са леко ограничени. Увреждането на III-ти пръст на лявата ръка, вследствие на злополуката се изразява в премазване на дисталните фаланги с открита фрактура и луксация на ДИС на същия, но вследствие настъпили след злополуката усложнения – некроза, увреждането прераства в трайно травматично /пожизнено/. Пръстът е с върхова ампутация на дисталната фаланга, като от нея са оставени 7-8 мм. Движенията в ДИС са значително ограничени. Скъсяването на дисталната фаланга на показалеца с 1/3 до 1/2 от нормалната и дължина, откъм върховата ѝ част променя функцията на захват на лявата ръка на ищеца съвсем малко. Захватът е с намалена мощ и е непълен.

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата, при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето,

причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. Размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, която не е абстрактно понятие, след преценка на конкретните обективно установени факти и обстоятелства – характер и степен на увреждането, обстоятелства, при които е получено, продължителност на лечението и извършените медицински манипулации, перспективата и трайните последици, възраст на увреденото лице и възможност да продължи трудовата си кариера и да се социализира, обществено и социално положение, икономическа конюнктура и др. Принципът за справедливост изисква в най-пълна степен да се постигне обезщетяване на увреденото лице за претърпените и предвидими в бъдеще болки и страдания, настъпили в резултат от трудовата злополука.

Съдът като изходи от обстоятелствата, при които са причинени уврежданията /трудова злополука, при която отговорността на работодателя е обективна/, от техния вид, характер и времетраене: скъсени дистални фаланги на II –ри и III –ти пръст на лявата, активна ръка; проведените многократни манипулации и две оперативни интервенции, отстраняване на фиксиращите елементи – киршерови игри; значителните по степен болки и страдания за един некротък период; продължителния период на възстановяване около 4 месеца; използването на чужда помощ в ежедневието; трайните ограничения на движенията на увредените пръсти, намалената мощ на захвата на лявата ръка, която е активната при ищеца; възрастта му - 35 години и като взе предвид обичайно присъжданите обезщетения в аналогични случаи приема, че справедливото обезщетение е в размер на 20 000 лева.

При процесната трудова злополука на ищеца е причинено разстройство на здравето, неопасно за живота и трайни увреждания: скъсени дистални фаланги на II –ри и III –ти пръст на лявата, активна ръка. В резултат на увреждането е настъпила временна неработоспособност, за периода 27.03.2020г. – 12.07.2020г., видно от заключението на съдебно – медицинската експертиза по делото. На следващо място, съдът отчита и продължителния възстановителен период около 4 месеца, който включва лечение в болнични заведения, две оперативни интервенции, превръзки и отстраняване на фиксиращи елементи, както и изключително силните по интензитет болки и страдания, причинени от травмата, търпени в продължителен период от време. През периода на възстановяване ищецът се е нуждаел от чужда помощ при извършване на ежедневните си дейности и смяна на превръзките. Съдът взе предвид и, че при лявата – главна ръка на ищеца има отстраняване на части от дистални фаланги на II -ри и III- ти пръст, което е загрозяващо, налице е остатъчно ограничение на захвата и движенията, както и на функционалността на лявата ръка, което е невъзвратно. Това състояние създава и ще създава на ищеца неудобство и затруднения до края на живота му. Затрудненията се изразяват и в ограничаване на видовете дейности, които ищецът след травмата е способен да извършва, с оглед на необходимостта да полага труд и да се издържа.

Определяне на по – нисък размер на обезщетението, съдът намира за несправедливо, предвид преживените от ищеца интензивни болки и страдания, установени в най – пълен обем от свидетелските показания на св. Д. и от заключението на СМЕ. Физическите болки на ищеца от травмата след инцидента, както и след последвалите интервенции са били силни, без възможност за въздействие с аналгетици, с затихване до 2-5 месеца. През периода на възстановяване е бил нарушен нормалния ритъм на живот на ищеца. Същият е бил откъснат от обичайната си среда и начин на живот, бил е принуден да търпи редица неудобства в ежедневието си, разчитал е на помощ на близките си. Настъпила е негативна промяна, както във физическото, така и в психо – емоционалното състояние на ищеца. При тези данни за тежестта на травмите, няколко медицински интервенции, остатъчното ограничение на захвата и загрозяващото увреждане на два от пръстите на лявата/активна/ ръка, периодът на възстановяване и отражението на всичко това до степен, че ищецът е бил пречатствен за продължителен период от време да води обичайния си и нормален начин на живот и да изпълнява трудови функции, затрудненията, които ще търпи, предвид ограничените видовите дейности, които може да извършва, като страданията му освен във физически болки, са се изразявали и в дискомфорт от ежедневно обслужване, то съдът намира, че обезщетение в размер на 20 000 лв. е справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД за обезвреда на причинените неимуществени вреди.

С оглед на изложените съображения, въззивната инстанция намира, че въззивната жалба на ищеца е основателна. Решението на районния съд, в частта, в която е отхвърлен предявения иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за размера над 10 000 лв. до размера 20 000 лв. следва да бъде отменено, като ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца още 10 000 лв. за обезвреда на претърпените неимуществени вреди. Ответникът следва да бъде осъден да заплати допълнително държавна такса върху уважената част от иска във въззивната инстанция в размер на 400 лв.

По отношение на претенцията за разноски:

С определение от 07.10.2022г., Казанлъшкия районен съд е присъдил разноски на ищеца в размера на 800 лв., съразмерно на уважената част от иска. В настоящото производство на ищеца следва да се присъдят разноските за адвокатско възнаграждение за първата инстанция изцяло или още 700 лв. Следва да му се присъдят и разноски в размер на 1200 лв. за въззивната инстанция или общо 1900 лв. за двете инстанции.

Възражението за прекомерност на адв. възнаграждение на въззивника за настоящата инстанция, направено от въззиваемия и искането за намаляването му до определения в Наредба № 1 от 2004г. минимум, съдът намира за неоснователно, предвид действителната фактическа и правна сложност на делото.

Решението на КРС следва да бъде отменено и в частта, в която съдът е присъдил разноси в полза на ответника, съразмерно на отхвърлената част от иска. С оглед на изхода на делото във въззивната инстанция, на ответника разноси не следва да се присъждат.

Водим от горните мотиви, Окръжният съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260047 от 22.07.2022 г., постановено по гр.дело № 1494/2020 г. по описа на Казанлъшкия районен съд, в частта, в която е отхвърлен предявения иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за размера над 10 000 лв. до размера 20 000 лв., както и в частта за присъдените разноси на ответника, като вместо това **ПОСТАНОВИ**:

ОСЪЖДА на основание чл. 200, ал. 1 от КТ „Г.-м.“ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.К., *** да заплати на Ц. Н. Р., ЕГН *****, с адрес: гр.Л., ***, още сумата от 10 000 /десет хиляди/ лв., представляващи обезщетение за причинени в резултат на настъпила на 27.03.2020 г. трудова злополука, неимуществени вреди, изразяващи се в понесени болки и страдания, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането - 27.03.2020 г. до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА „Г.-м.“ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.К., *** да заплати на Ц. Н. Р., ЕГН *****, с адрес: гр.Л., *** сумата от 1900 лв., представляващи съдебни разноси за двете инстанции, от които още 700 лв. за първата инстанция и 1200 лв. за въззивната инстанция.

ОСЪЖДА „Г.-м.“ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.К., *** да заплати на Ц. Н. Р., ЕГН *****, с адрес: гр.Л., *** да заплати в полза на Бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – Стара Загора допълнителна държавна такса в размер на 400 /четиристотин/ лв. за въззивното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС с касационна жалба при условията на чл. 280, ал.1 ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____